

Nec illud minus absurdum, immo longè omnium absurdissimum est, quod Mizzaldus docet Ptolemæi iudicium probans. Is enim non solum credit hæc exhalationes notas, sed si hæc rectà ferantur: nec deflectant, asserit esse malorū omnium signa. Erūt igitur Mizzaldo semper, & omnibus locis, omnes calamitates, famis, pestis, bellorum, terræ motuum, ferarum immanium, cum semper omnibus terris, & cunctis animi partibus, atq; diebus istæ obliquæ siderum traiectiones existant. Sed hæc ipsa quæ ab omni veritate abhorrent, ferenda tamē sunt, si cū eo quod sequitur, cōferantur. Hæc audiāt omnes naturæ studiosi, obseruēt hoc unum Astrologiæ cupidi, omnes demū cometā timentes hunc unum locū expendant. Ait Mizzaldus medicus physicusq; nubes ipsas à uaria planetarum uariis colores habere, unde asserit se ex ista colorum uarietate multiplices rerū euentus non rarò prænūtiasse. Nemini, qui uel summis labijs physica gustarit, esse dubiū potest, nubes omnes esse nebulas in aere densatas, nebulas autē ex uapore tenui esse, qui uapori est aqueus halitus lunæ ac solis uel è terra in sublimē elatus. Vna est materia semper nubium, discrimina sunt leuia, in loco, raritate, ac densitate, in ipsa quiete ac motu, nec nō in colore. Necq; vlla tamen ex ijs rebus à vi stellarum præcipua, & malorum euentuum effectiuè fit, sed à solo cæli calore, à materiæ diuersitate, à terræ & aquæ ratione, à uentis. Color autem nubium uariis est, cum propter situm tum propter earum uariam densitatem. In meridie, cum nubes pariter à sole illustratur (si tamen sit vnus gradus nubium) albæ omnes æquè apparent. Sed in ipso solis ortu & occasu uariè colorantur. Atq; huius rei causa est nubium positus non vnus, & gradus in aere multiplex. Nam proximæ soli nubes ualde rubent ac fulgent, remotæ uerò minus. Fulgor enim corporis illuminati tum est maior, ubi minus à lumine abest. Liuor autē & obscuritas nubis à distantia ipsa fit solis.

Mizzaldi
leuitas.

Nubes uaria.

Quòd si Mizzaldus nubium colores obseruet sole sub